

Sygn. akt I CSK 142/06

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa B. T., I. T. i T. T.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w Warszawie

o odszkodowanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 maja 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 lipca 2005 r.,

**odrzuca skargi kasacyjne powodów I. T. i T. T. i odmawia
przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powódki B. T.**

Uzasadnienie

Powódka B. T. domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty 80.000 zł, a powodowie I. T. i T. T. kwot po 30.000 zł, z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, od Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. tytułem odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej wskutek śmierci najbliższego członka rodziny W. T. B. T. żądała ponadto zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej kwoty 3.750 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 11 września 2001 r. tytułem zwrotu kosztów pogrzebu.

Wyrokiem z dnia 20 września 2004 r. Sąd Okręgowy w W. zasądził na rzecz powódki B. T. od strony pozwanej kwotę 25.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 września 2004 r. tytułem odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej oraz kwotę 2000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 listopada 2001 r. tytułem zwrotu kosztów pogrzebu. Powództwa I. T. i T. T. Sąd Okręgowy oddalił.

Wyrokiem z dnia 8 lipca 2005 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powodów B. T., I. T. i T. T. od wyroku Sądu pierwszej instancji.

W skardze kasacyjnej powodowie, zarzucając w ramach pierwszej podstawy kasacyjnej naruszenie art. 446 § 3 k.c. i art. 481 w zw. z 476 i 355 k.c. oraz w ramach drugiej podstawy kasacyjnej – art. 385 i 382 k.p.c., wnosili o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, ewentualnie o wydanie wyroku reformatoryjnego o określonej w skardze treści.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Za utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego uznać należy stanowisko, że przy współuczestnictwie formalnym wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną określa się odrębnie w stosunku do każdego ze współuczestników (por. postanowienia z dnia 27 kwietnia 2000 r., I PZ 18/00, PPIPS 2001, nr 6, s. 67, z dnia 24 października 2001 r., III CZ 53/01, niepubl., z dnia 15 lipca 2004 r., V CZ 59/04, niepubl., oraz z dnia 9 lutego 2006 r., IV CSK 183/05, niepubl.). Skoro zatem pomiędzy powodami zachodziło

współuczestnictwo formalne, a wartość przedmiotu zaskarżenia w odniesieniu do I. T. i T. T. była niższa od ustawowego progu pięćdziesięciu tysięcy złotych, skargi kasacyjne przez nich wniesione podlegały odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Z podanych względów, skoro nie uczynił tego mimo kodeksowej powinności Sąd drugiej instancji, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy co do powyższych skarg kasacyjnych orzekł jak w sentencji.

O odmowie przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powódki B. T. orzeczono natomiast na podstawie art. 398 k.p.c.